

MAP

STEROVITA

Leeuwarder Courant
1947-04-26

C.V. „Sterovita Melkproducten” te Amsterdam vraagt voor haar moderne melkproductenfabr. te Amsterdam flinke

jonge werkkrachten

Voor serieuze krachten kans op promotie. Soll. met voll. omschrijving te richten aan Karperweg 19-23 te Amsterdam.

Leeuwarder Courant 1950-04-21
Melk naar Amerikanen
in Duitsland

Van 1 Juni af zullen dagelijks melktransporten van Nederland naar Duitsland gaan. Deze melk (ook room en karnemelk) is bestemd voor de Amerikaanse bezettingstroepen in Duitsland en werd tot dusver geleverd door Denemarken. De melk komt uit het D.O.M.O.-gebied in Drente, dat t.b.c.-vrij is en wordt geleverd door de N.V. Sterovita, een dochteronderneming van Albert Heyn in Amsterdam.

Leeuwarder Courant 1952-01-11
Nederlandse verse melk naar
Duitsland

De Nederlandse zuivelindustrie is er in geslaagd de reeds aanzienlijke contracten voor de levering van verse melk aan de Amerikaanse troepen in Duitsland uit te breiden. Dagelijks gaat een gekoelde „Nederlandse melkexpresse”, afkomstig uit Amsterdam en Den Haag via Arnhem met volle stoom Duitsland in. Niet alleen verse melk, doch ook slagroom, karnemelk en kaas vormen de kostbare lading.

„De Sierkan” zal voortaan dagelijks 15.000 flessen verse melk verzenden. De **DOMO** uit Beilen levert via Sterovita uit Amsterdam reeds enige jaren grote hoeveelheden tbc-vrije melk, namelijk 110.000 tot 120.000 liter per dag. Indien de nieuwe leveranties slagen, dan mag de verwachting gekoesterd worden, dat deze nog zullen worden uitbereid.

De melk wordt in glazen flessen geleverd. Zoals bekend, zijn o. m. naar Parijs leveringen in kartonnen flessen gedaan. Deze verpakking bleek echter minder geschikt voor verre transporten, zodat de melktrein naar Parijs de bijnaam „honden- en kattentrein” kreeg vanwege de honderden lieve dieren, die daar de van melk druipende trein en de grond daaronder kwamen aflikken.

Gesprek tussen Sterovita en de Gooise veehouders

LAREN. De N.V. „Sterovita” wil gaarne afneemster worden van de melkproductie hier in het Gooi en teneinde hiervoor een eerste contact te leggen had zij Dinsdagavond een groot aantal veehouders uit deze omgeving uitgenodigd tot een zakelijke bespreking in hotel „De Gouden Leeuw”, alhier.

Deze bijeenkomst werd voorgezeten door de heer Knaap van de N.V. „Sterovita” die een korte uiteenzetting gaf van het ontstaan en het werk van zijn onderneming.

De N.V. Sterovita werd opgericht in 1940 enerzijds door inbreng van de bedrijven van de heer Talsman, Rotterdam, anderzijds door twee melkfabrieken te Den Haag en Amsterdam, van de firma Alb. Heyn, terwijl daarna nog een groot aantal kleinere bedrijven werden opgekocht. Thans beschikt de N.V. over 5 grote melkinrichtingen t.w. in Dordrecht, IJsselmonde, Delft en 2 in Amsterdam met daarnaast de fabriek „Insulinde” te Breukelen. De betekenis dezer consumptiebedrijven moge blijken uit de omzetcijfers, n.l. Amsterdam 1 miljoen liter per week, Rotterdam 5 à 6 honderd duizend en Delft 250.000 liter per week.

De fabriek in Breukelen werd in 1946 volledig vernieuwd, zodat deze aan de hoogste eisen voldoet. Er wordt daar per week 1 miljoen liter melk verwerkt.

Door de snelle groei van het bedrijf is de hoeveelheid melk van de 350 veehouderijen uit de omgeving van Breukelen betrekkelijk gering, zodat getracht wordt de behoefte ook elders te dekken daar Sterovita steeds de voorkeur geeft aan de aanvoer van „boeren” melk boven de „industrie” melk. Een belangrijke afneemster van melk is voor de Sterovita de verzorging van de in Duitsland gelegerde Amerikaanse troepen zomede de Amerikaanse luchtmacht in Engeland. Spr. gaf daarvan enige cijfers waardoor de aanwezigen enige indruk konden krijgen welke hoeveelheden melk daarvoor nodig zijn en de zorgvuldige verpakking welke voorgeschreven is.

Een bedrijfsfilmpje verduidelijkte het gesproken woord over de leveranties aan ‘t Amerikaanse leger. Van welk een omvang deze leveranties zijn illustreerde misschien wel het meest de lange „melktrein” welke regelmatig tussen Amsterdam en de Amerikaanse zone van Duitsland rijdt of het vrachtvliegtuig met melk dat op gezette tijden naar Engeland vertrekt.

Het contact met de melkleverende veehouders rond Breukelen is zeer nauw. Er is daar een commissie uit de veehouders gevormd die maandelijks met de fabrieksdirectie besprekingen heeft over kwaliteit, leveringsproblemen etc. De moderne uitrusting der fabriek met daarnaast het ruime afzetgebied stelt de directie in staat de veehouders te doen mede profiteren van de door de fabriek te Breukelen bereikte resultaten.

De melkprijs.

In het afgelopen jaar werd door de fabriek te Breukelen aan de boeren betaald voor 2e klasse melk *f*20.18 p. 100 kg. De CMC. betaalde voor 2e klasse melk bij gelijk vetgehalte *f*18,85 waarin nog niet verrekend is de nabetaling sinds April welke te stellen is op *f*0,35, zodat de totaalprijs wordt *f*19,20 per 100 kg. „De Producent” te Gouda betaalde - inclusief de nabetaling - *f*18,85 en de VVM. (Veluwe) zelfs *f*18.54.

Dat de Sterovita meer betaalt is niet verwonderlijk, aldus spreker, waarbij hij nog eens wees op de hoogst moderne outillage der fabriek en het grote afzetgebied.

„De Sterovita bindt de boeren niet”. zo vervolgde de heer Knaap, „men is geheel vrij. De ervaring leert echter dat men vertrouwen in ons stelt”.

Normaal wordt aan de veehouders ‘n voorschotprijs betaald welke gelijk ligt aan die van de CMC. Er vinden echter nog drie nabetalings plaats, n.l. van f 0,80, f 0,50 en 1 gulden terwijl na afloop van het boekjaar de Sterovita in staat is, nog iets extra te doen De CMC. voorschotprijs is laag en daarom heeft Sterovita haar veehouders deze week medegedeeld dat te rekenen van 1 Januari 1952 af, één cent per liter zal worden nabetaald.

Nadat het hierboven reeds genoemde filmpje was vertoond, ontspon zich een langdurige gedachtenwisseling tussen de verschillende aanwezige veehouders en de heren van Sterovita en de leveringsprijs waarbij sommigen hun bevreemding uitspraken dat voor leveringen aan Breukelen een hogere prijs kon worden betaald dan in Amsterdam voor de consumptiemelk. De heer Knaap gaf hiervan de verklaring.

Comité gevormd.

Daar men gaarne thuis eens rustig de verschillende prijzen van de laatste jaren met elkaar wil vergelijken, zegde de heer Knaap toe dat Sterovita de besteedde prijzen van haar zelf, van de Gallak, CMC.. „Producent” (Gouda) enz. aan de aanwezigen, waarvan de adressen werden genoteerd, zullen toezenden.

Ut de vergadering werd vervolgens een comité benoemd, bestaande uit de heren J. Bon en W. J. Majoor, Laren, en N. M. Calis te Blaricum, dat de vergelijkende cijfers zal bestuderen. inlichtingen zal inwinnen bij de heer Gorter te Wijk bij Duurstede en daarna in een nieuwe bijeenkomst de belanghebbende veehouders zal adviseren.

Centraal laboratorium van „Sterovita” geopend

„Vervoer van de melk dient nodig te worden verbeterd”. Aldus dr. Boekel

(Van een onzer verslaggevers)

BREUKELLEN. - Dr ir P. N. Boekel, directeur van het *Zuivelwezen*, heeft gistermorgen het centraal laboratorium van de fabrieken van de N.V. Sterovita Melkproducten officieel in gebruik gesteld. De plechtige opening werd door een groot aantal autoriteiten op het gebied van de Nederlandse zuivelwereld, w.o. ir. Van Dam, directeur van het *Bedrijfschap van de Zuivel*, prof. dr. ir. Dols namens het departement van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening, dr J. W. Pette, directeur van het N.I.Z.O. te Ede, alsmede door colonel Johnson, namens de Amerikaanse bezettingstroepen in Duitsland, bijgewoond. De Sterovita voorziet deze troepen, voor een groot gedeelte van melk.

De jeugdige Jan Vos zette, als verkeersbrigadiertje, het „stoplicht” aan de ingang van het nieuwe laboratorium langs chemische weg van rood op groen. V.l.n.r.: dr ir Boekel, daar schuin achter de president-directeur van de N.V., de heer G. Heijn, en ir E. A. Vos, directeur.

De president-commissaris van de N.V., de heer G. Heijn, herinnerde in zijn openingswoord aan de snelle groei van 't bedrijf. „In 1939 startte ons concern met het vervaardigen van melkproducten. In Amsterdam werd een melkinrichting gebouwd met een capaciteit van 110.000 liter en het werd meteen de grootste blunder die wij ooit hebben gemaakt. Wij hadden de capaciteit namelijk veel te laag geschat. Momenteel verwerken wij tien maal zo veel.

In 1946 werd de zuivelfabriek „Insulinde”, eigendom van de familie Hoekstra te Breukelen, door het concern overgenomen en uitgebreid. Het bedrijf werd tot condensfabriek van de N.V. ingericht, Het nieuwe centrale laboratorium, dat wij vandaag officieel in gebruik nemen, dient er voor het vervaardigen van de producten nog meer te perfectioneren”, aldus de president-commissaris.

Dr. ir. Boekel bracht de kwestie van de kwaliteitsverbetering, van de consumptiemelk in het Westen van het land ter sprake. De melkwinning was een vijf en twintig jaar geleden nog lang niet ideaal. Het verplicht invoeren van de kwaliteitsbetaling aan de boeren in 1933 was al een flinke stap in de goede richting en ook aan de verwerking van het product in de fabrieken is

sedert dien de nodige aandacht besteed. Het zwakke punt is nog steeds het vervoer van de melk naar de consument. Hierin dient nodig verbetering te komen, omdat dit de moeite van de kwaliteitswinning en de betere verwerking voor een deel weer te niet doet. Over het probleem van de melkprijs wenste dr. ir. Boekel zich niet uit te laten.

Vervolgens werd het nieuwe laboratorium door de aanwezigen bezichtigd, nadat Jan Vos, zoon van ir. E. A. Vos - lid van de hoofddirectie - als jeugdverkeersbrigadier de toegangsweg had vrij gemaakt.

Leeuwarder Courant 1956-10-18

Meer melk naar VS-troepen

Werd tot dusver na inschrijving elk halfjaar de levering van melk aan de in Europa gelegeerde Amerikaanse troepen gegund aan daarvoor in aanmerking komende leveranciers, thans heeft de N.V. Sterovita melkproducten opdracht ontvangen om over het gehele jaar 1957 melk en melkproducten te leveren in een hoeveelheid, welke circa 50 procent hoger ligt dan haar thans lopende leverantie.

Door deze verhoging (de nieuwe bestelling belooft een bedrag van ruim zes miljoen dollar) zal een uitbreiding van de Sterovitafabriek te Dordrecht noodzakelijk zijn.

De melk die Sterovita betreft van de „Domo” in Drente, wordt, nadat ze in Dordrecht verwerkt is, in papierverpakking afgeleverd. Het vervoer naar West-Duitsland en Frankrijk geschiedt in met ijs gekoelde treinwagens.

Dagblad voor Amersfoort, 03/11/1958

Miljoen liter melk voor Amerikaanse troepen

AMSTERDAM. — In de eerste helft van het jaar 1959 zullen de in Europa aanwezige Amerikaanse troepen per week bijna een miljoen liter Nederlandse melk drinken.

Sterovita-Dordrecht en de Coöperatieve Tilburgse Melkinrichting en Zuivelfabriek, die respectievelijk 800.000 en 175.000 liter zullen leveren, zijn de Nederlandse leveranciers. Behalve Nederland zullen voorts Denemarken, Duitsland, Oostenrijk en Frankrijk een deel der behoefte dekken. Nederland levert een grotere hoeveelheid dan elk der andere landen.

Leeuwarder Courant 1960-05-31

Minister opent nieuwe drinkmelkfabriek

De minister van landbouw, mr. V. G. M. Marijnen, zal donderdag te Rotterdam de nieuwe consumptiemelkfabriek van de nv **Sterovita**, die met inrichting en wagenpark tien miljoen gulden heeft gekost, openen. Deze fabriek zal de bedrijven van genoemde nv in Den Haag, Delft en IJsselmonde vervangen, omdat deze niet meer konden worden uitgebreid. Deze zullen dan ook gesloten worden. De nieuwe fabriek verzorgt een belangrijk deel van de melkvoorziening van Rotterdam, Den Haag, Delft, Dordrecht, Schiedam, Vlaardingen en vele plaatsen in de omgeving van de grote steden. De melk voor dit bedrijf komt van 527 boerenbedrijven en gaat na verwerking naar 623 slijters, die naar schatting 300.000 afnemers hebben. De fabriek, die als consumptiemelkbedrijf een der grootste in West-Europa is, is ontworpen voor een produktie van 65 miljoen liter melk per jaar. Door het bijbouwen van een vleugel kan de capaciteit tot 130.000.000 liter worden opgevoerd.

Leeuwarder Courant 1964-09-22

Fusie van Nederl. Melk-Unie met Sterovita

De NV Nederlandse Melk-Unie (NMU) en de NV Sterovita melkprodukten, hebben besloten tot een fusie om de rentabiliteit van hun ondernemingen te vergroten. De bij deze fusie betrokken partijen zijn van oordeel, dat een nauwe samenwerking in deze belangrijke sektor van de voedselvoorziening in Nederland tot voordelen zal leiden. Een rationele verdeling van de produktie over de verschillende bedrijven, de gebundelde kennis op technisch terrein o.m. met het oog op de toekomst, noodzakelijke nieuwbouw, en de ontwikkelingsmogelijkheden op technisch gebied zullen op den duur de resultaten gunstig beïnvloeden.

De beide aandeelhouders van de NV Sterovita melkprodukten, te weten Albert Heijn NV en de Coöperatieve Melkcentrale GA (CMC), zullen hun aandelen inbrengen in de Nederlandse Melk-Unie in ruil voor aande-

len NMU. Het belang van Albert Heijn, dat in de Sterovita melkprodukten 66,6 procent bedroeg, zal in de NMU ca. 20 procent bedragen. Aan de algemene vergadering van aandeelhouders van de NMU zal worden voorgesteld om na de daarvoor noodzakelijke statutenwijziging — de topleiding van de NMU te doen berusten bij een raad van bestuur, bestaande uit de heren R. Bakker (NMU), R. A. de Boer (NMU) en L. van der Knaap (Sterovita). De staforganen van beide ondernemingen zullen worden geïntegreerd. Voor de werknemers zal de fusie geen nadelige gevolgen hebben, te meer daar ook in de betrokken bedrijven een schaarste aan personeel heerst.

Melkexport Sterovita NV, een zelfstandige vennootschap, waarvan de belangen grotendeels buiten Nederland liggen is niet bij deze fusie betrokken. Een overeenkomst is gemaakt, waarbij deze onderneming access zou behouden tot de zuiveltechnische kennis van de NMU.

Mislukking samenwerking aan basis van Sterovita

[...]

'Vita'

'Vita' heeft niet lang bestaan. In 1947 werd het bedrijf nog vermeld in het Zuiveljaarboek, daarna was het afgelopen. Zo op het eerste gezicht lijkt deze geschiedenis weinig interessant. Bedrijven als 'Vita' kwamen op, draaiden een tijdje mee in de marge van de zuivelsector en legden het loodje. Niets bijzonders dus. Met het bedrijf aan de Aelbrechtskade was echter meer aan de hand. Wat was het geval?

De oprichter en directeur van 'Vita' was volgens de zuiveljaarboeken uit die tijd ene W. Th. den Hollander. Nu zijn er in de zuivelgeschiedenis verschillende namen die steeds maar weer opduiken. W.Th. den Hollander was zo iemand. Een onderzoek in de zuiveljaarboeken leert dat hij als directeur genoemd wordt bij vijf consumptiemelkbedrijven:

Het '*Roomhuis*' te Den Haag, De '*Landbouw*' te Leiden, De '*Electrische Melkinrichting*' te Leiden, De '*Rhijnstroom*' te Leiden en '*Vita*' te Rotterdam. De eerste twee had hij opgekocht, de rest zelf opgericht. Den Hollander werd de 'Roombaron' genoemd hetgeen niet helemaal ten onrechte was. In die tijd zou hij ook een poging hebben gedaan het Oegstgeester bedrijf van L. Menken over te nemen, hetgeen mislukte. Hoe dan ook, Den Hollander was een doorknede zakenman, een echte zuivelondernemer, die uiteindelijk in 1938, het jaar waarin hij ook 'Vita' oprichtte, de slag van zijn leven sloeg.

In dat jaar namelijk kreeg hij contact met de heren Gerrit en Jan Heijn, directeurs van het toen al zeer bekende en expanderende levensmiddelenbedrijf uit Zaandam. De gebroeders Heijn waren in die tijd op zoek naar een mogelijkheid om zelf consumptiemelk te gaan produceren. Hierbij kwamen ze onder andere in contact met Den Hollander, op dat moment eigenaar van vijf zuivelfabrieken. Met de Leidenaar was het goed zaken doen en al snel werd besloten tot samenwerking. De fabrieken in Leiden, Den Haag en Rotterdam zouden melk gaan leveren aan Albert Heijn. Als tegenprestatie zou de laatste financieel gaan deelnemen in de zuivelorganisatie van Den Hollander.

De samenwerking liep echter al na twee jaar op de klippen omdat, volgens de overlevering '...de Roombaron niet zo'n fraaie zakenman bleek te zijn als zich aanvankelijk liet aanzien...'. Wat er precies gebeurd is vermeldt de historie niet. Wel bekend is dat in 1940 de gebroeders Heijn en W.Th. den Hollander de samenwerking beëindigden. Den Hollander behield de bedrijven in Leiden en Den Haag en Albert Heijn ging verder met 'Vita' en het Amsterdamse bedrijf '*Nieuw Plancius*' dat in 1938 in het samenwerkingsverband was opgenomen. In 1941 werd een directeur aangesteld die de leiding kreeg over de twee melkinrichtingen. Het was de vroegere directeur van de Rotterdamse verbruikerscoöperatie 'De Vooruitgang', *R. Talsma*.

Deze Talsma was, evenals Den Hollander, een ondernemer 'pur sang' aan wie het streven naar bedrijfsgroei en winst niet vreemd was. Om die reden was hij gaarne bereid zijn baan bij de in die tijd toch wat starre coöperatie te verruilen voor een functie bij Albert Heijn. In korte tijd, we schrijven 1941, werden 4 bedrijven aan de 'consumptiemelk-poot' van de Zaanse groot-

grutter toegevoegd: A. Kievit te IJsselmonde, 'De Onderneming' te Wilnis, L. van Klaveren te Amsterdam en 'Het Zuivelhuis' te Den Haag. De opgekochte ondernemingen bleven produceren onder hun eigen naam maar kwamen financieel en juridisch onder de vlag van Albert Heijn. Als directeur werd steeds de heer Talsma benoemd. Omdat de betrokken bedrijven toch min of meer onafhankelijk van elkaar opereerden was het moeilijk de zaken goed te coördineren. Met de oprichting van een overkoepelende organisatie zouden deze problemen grotendeels opgelost kunnen worden. Aldus geschiedde. Nog in 1941 werden alle bedrijven ondergebracht bij de Commanditaire Vennootschap 'Sterovita-Melkprodukten', voor een deel gebruik makend van de naam van het bedrijfje aan de Rotterdamse Aelbrechtskade. Nog tijdens de oorlog zou Sterovita uitgroeien tot een van de grootste zuivelondernemingen van het land.

Stilte aan het fusie- en overnamefront

Het ontstaan van Sterovita was een van de weinige wapenfeiten op het gebied van de zuivelconcentratie uit de jaren dertig. Verder gebeurde er eigenlijk niet veel. De cijfers wijzen het uit (zie de figuren 10, 11 en 12). Tot het eind van de jaren dertig bleef het aantal zuivelfabrieken min of meer gelijk om pas in de oorlog sterk te dalen. Kijken we naar de hoeveelheden geproduceerde melk dan wordt dit beeld versterkt. Hoewel de jaren twintig nog wel een stijging te zien gaven leek de Nederlandse veestapel in de vijftien jaar die daarop volgden steeds minder melk te geven. Niet alleen verminderde het aantal runderen, ook de gemiddelde melkgift per koe kende een geleidelijke doch zekere daling.